

మనోరంజని ముప్పు చాలా అశాంతిగా వుంది. ప్రక్కనే కృష్ణ వేణి ప్రశాంతంగా నిద్ర పోతూంది. మనోరంజని బాధగా నవ్వుతుంది. తనెప్పుడూ యింతే. కృష్ణ వక్కన పడుతుంటే తనకి నిద్ర రాదు. అమెనిమాను, రాతంతా గడిసెయ్యడం తనకి అలవాటే. కృష్ణ వేణి

గాఢంగా నిద్రపోతూంటే అమె బాధాఢజడని చేతుల్లోకి తీసుకుని హృదయానికి హత్తు కుంటూ, నిద్రనూస్తూ కృష్ణ బుగ్గల్ని స్పృశిస్తూ నిట్టూర్పులు విడుస్తూ జాగరణ చెయ్యడం అమెకి సరిపాటి అయిపోయింది. అమె మేలుకుని వుండడానికి, కృష్ణ వేణి తొమ్మిదింటికలా గాఢంగా నిద్రపోవడానికి సరిపోతుంది.

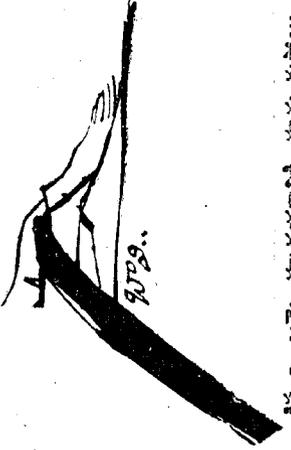
క్రొడటిసారి వచ్చినపుడు మూడురోజులు గడిపింది మనోరంజని కృష్ణ వేణితో. అమూడు రోజులూ మనోరంజనిని ప్రక్కన పడుకోబెట్టు కుని హృదయానికి హత్తుకుంటూ మనో రంజని కిబుర్లుంటూ, తాను ఎన్నో కబుర్లు చెప్తూ గడిపింది. అమూడు రోజులూ ఎంత మధురంగా ఉన్నాయని! భర్తలో తొలి రాత్రులు కూడా తనకంత ఆనందమున్నవేదు. కృష్ణ వేణి నడకలో మూటలో, ప్రతి పని

బనేవ్ అంటూ తేకలుపెట్టే భర్తని కుండాఅతనికి అన్నీ అందింపడుంది. మూడు నాలుగు ఆధర రుచికరమైన... మూడు నాలుగు ఆధర పులు చే? శయారుచేసి... పంపిస్తు... తోలి... ప్రేమించే... మనోంజని చెయ్యడం, మనోంజని

"అలా విల్లేదుమనూ, నీ దగ్గర పడవో చాలి నీలో వెన్నే కలుపు చెప్పితి. మాకు అల్లాంటి గొడవలేలేవు. అయినేం అనుకోరు. సున్నేం మాట్లాడకు." అంటూ బలవంతాన తన పక్కనే పడుకుంది. పైకి వద్దన్నా కృష్ణ వేణి తన దగ్గర పడుకోవడమే అమె

శ్రీకృష్ణాంబుల్ కృష్ణవేణి

క్ష్మం. అమె హృదయానికి హత్తుకుపోయి హాయి అనుభవించింది. అమూడు రోజులూ అల్లాగే పడుకున్నారు. ఒకరోజు కృష్ణ వేణి వి. "మనూ, అయినేమన్నారో తెలుసా? ఉ నామీదకన్న మీ మనూ అంటేనే యిష్టం. ఆవిడ దూరంగా వుంటే ఆవిడని తల్లు కంటూ, వస్తే అవిడని పదిలిపెట్టవు" అన్నారు.

"నిజమూ" మనోరంజని కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూసింది. "కే... నిజమే. నీ ప్రేమ చూసి ఆయన శుభ్రుడౌతారు తెలుసా" అంది. పని అమూటకీ ఎంతో సంతోషం

నెల్లాళ్ళ సెలవు పెట్టి వా దగ్గరకి రావూడయా?"

"నెల్లాళ్ళే! నన్నుపదిలి ఆయన ఒక్కరోజు కూడా వుండలేదు మనూ"

ఫక్కన నవ్వించి మనోరంజని. "చూశావా నీ మనస్సు? నిన్ను పదిలి ఆయన వుండలేదు. అయిన్ని నీపూ వదిలివుండలేవు"

కృష్ణ వేణి సిగ్గు పడింది. "నిజమేనోయ్యే. నాకు రెస్ లేకనే. ఏవో యంత్రాల్లా పగ అంతా చాకిరీపేసి రాత్రిపడవోనేండుకై నా ఓపిక మా ఇద్దరికీ మాట్లాడుకోవడం వారం పాడు వుండదు. అదివారం సెలవై నా వారం పాడు గునా విగిలిపోయిన వర్క అంతా సరిచూచు కోవాలి. సెలవులు యిస్తే యిద్దరికీ ఒక్కసారే యిస్తారు. ఆ సెలవు వృధా పోకుండా ఎక్కడైతేనా తిరిగి వస్తూ వుంటామనూ. అంతేకానీ..."

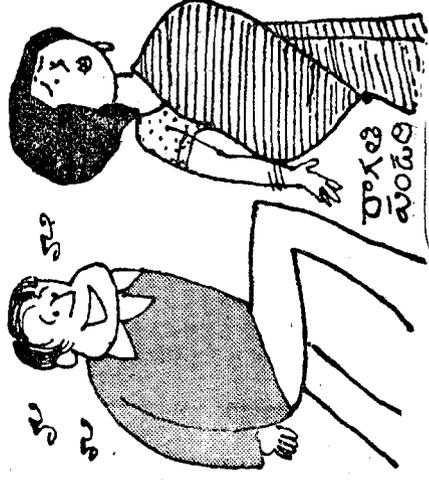
"ఎడబాయని జంట మీది అవునా? " నవ్వించి మనూ. అందుకే ఎంత భార్యభర్త అయినా కొంత ఎడబాటుకూడా అవసరం అంటాను. తాత్కాలికమైన ఎడబాటు భార్య భర్త అమధ్య మమత పెంచి పునస్సుమాగమో సుఖాల్ని చేస్తుంది. ఏదోవంకని పుట్టింటికి వెళ్ళడానికి కూడా కుదరదు నీకు. ఏళ్ళ తరబడి మారువు లేని జీవితం ఎవరకైనా విసుగే" "అందుకే నీవు వస్తే మనస్సుకీ వుత్సాహంగా వుంటుంది. మనూ. ఇంకో రెండు రోజులు వుండవూ"

"అలాగేలే" అంది మనూ తా న్నొపటిలో నిద్రపట్టేసింది కృష్ణ వేణికి. చెప్పిందిగా అమెకి నిద్రాభంగం కలుగుతుండని లేచి తలగాడా తీసుకుని క్రింద పడుకుంది మనూ.

మళ్ళీ ఇరాళనగలంతా చాకిరీతో అలసిపోయిన కృష్ణ వేణికి పడుకోగనే నిద్ర వట్టేసింది. అమెతో కబుర్లు చెప్పాలనుకున్న మనోరంజని కి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. కృష్ణ వేణిని

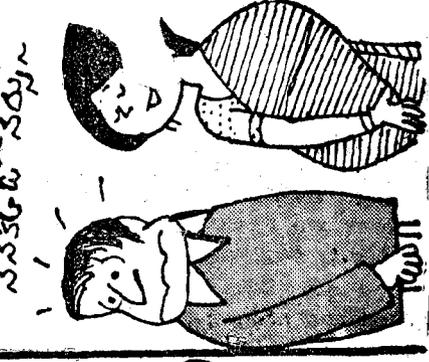
లోనూ ఒక ప్రత్యేకత, ఆకర్షణ పున్నాయి. మనోరంజని ఆమెవెంటగా ఆరాధిస్తుందంటే ఆమెని వదిలి వెళ్ళాలంటే తన ప్రాణాలని వివరో బలవంతంగా లాగేస్తూ వున్న బాధ పడుతుంది. కృష్ణ వేణీ సమక్షంలో ఆమెకి భర్త విల్లిలు గుర్తుకువారు. ఆమె పేరు ఎంత స్మిల్ల పూరితమై నడంటే కృష్ణ వేణీ కూడా తనవంతగా ప్రేమించాలనీ భర్త పిల్లలనంగి వట్టిండుకోకుండా తనతోనే కాలం గడపాలనీ కోరుతుంది. ఆమె బాధ అల్లా ఉండగా కృష్ణ వేణీకి భర్త, పిల్లలే కాదు పుద్దోగం కూడా వుంది. తొమ్మిదింటికల్లా వంటభోజనం ముగించుకొని బస్కోసం క్యూలో నుంచోవాలి. వగలంతా మగవాడితో సమంగా ఆసీసుతో చాకిరీపేసి యింటికివచ్చి గృహిణిగా మారిపోతుంది. మనోరంజని అంటే ఆమెకి ప్రేమే. కాదనలేం. ఆమె వచ్చినప్పుడల్లా ఎంతో ఆదరిస్తుంది. తన ప్రాణంగా చూస్తుంది. కానీ తన నిర్దుక్త ధర్మ నిర్వహణలో కూడా తోసం రానీయదు. ఇంట్లో పుస్తంతసేపూ ఒక చక్క ఇంట్లో పనులు చేసుకుంటూ ఏమేవ, పడుకుంటాను." అంది.

డోబూ హోటల్లో మోసానూ... లోడ్ మోసాల్లో చూశానూ...

తెలుసు. తన సమక్షంలో శాం వచ్చే 'మనూ'ని ప్రేమగా యూనికీ హత. రాత్రి తెల్ల మేలుకుని కః ఉండే మః ం, డూబ్లీ చెప్పే తెల్లం, అయినా ఎంత ప్ర కోవడం కష్టం. అయినా ఎంత ప్ర చినా ఆమెకి వగలంతా అలసివున్న రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకల్లా కళ్ళు మ. పడిపోతాయి. మనోరంజని బాధపడుతుంటే బలవంతాన పిచ్చివా మరుక్షణమే వారివారే ఆకనురంజన... ఆమె బి లేక "పడుకోక్రొక్రొ రంజనికి కోవ ప్రయత్నం చేసినా మునిగిపోతోంది కు క్షింధింపింపిం" "క్రొక్రొ, నాదగ్గర నిడు గారెముకుంటారో. మళ్ళీ ఆ గదిలో పడుకో. నే ను పడుకుంటాను." అంది.

పెళ్ళిపై బోమెం. నొనకొడనదర్శన

ఎందుకో కృష్ణ వేణీ శారీ మానసికంగానూ బాగా అలసి ంది. నిప్పురాత్రి తన ప్రక్కనే కల్లనీళ్ళు పెట్టు కుం ంది. 'అగా బ్రతిమాలగా ఆఖరికి "వాకి మీదే విరక్తి పడుతుండోయ్ మనూ. 'నాగారి ఆశ్రమానికోసోయ్ ఈ ప్రాసం క బంధాలకి దూరంగా వుండాలనీస్తూంది. ఈ సందేహంతో నావేతలకి గుర్తింపు, మనస్సుకి శాంతి లేవు. నీటన్నింటికి దూరంగా వాంఛిస్తూంది" అంది.

"క్రొక్రొ" ...పులిక్కిపడింది మనోరంజని. అల్లా అనకు ఎప్పుడూ సందేహం అంటే సుఖంతో పాటు, కష్టాలనీ, బాధ్యతనీ కూడా భరించాలి. అయినా నీ కేం తక్కువని? రత్నా ల్లాంటి యిద్దరు పిల్లలనీ నీ భర్తనీ వదిలి వుండగలవా? ఇద్దరూ నమానంగా సంతా పున్నారు. బాబాలని నమ్మకమని నీ నంపా రాష్ట్ర సర్కెట్లో వదిలిపోతే నీకు యిహం, సరం కూడా వుండవు తెలిసిందా? ఈ సుఖమయ పైన జీవితం అలవాటుపడిన దానిని ఎక్కడో తిక్కోన పరుగు చెడితే నీకు అది లభ్య గా. అల్లాంటి కబుర్లు చెప్పకు" గా.

ఈ బాబాల మీద నమ్మకం లేదా? ప్ర్యంగా అడిగింది కృష్ణ వేణీ. 'బాత్రి గాలేదు. నాకు అల్లాంటివాళ్ళని గుడ్డిగా నమ్మేవాళ్ళంటే అనవ్యం. నీకు మనస్సుకి శాంతి కావాలంటే భగవంతుణ్ణి ధ్యానించుకో. నీకు పూజ, మంత్ర తంత్రాలు రాకపోయినా సరే భక్తి ప్రధానంగా తీసుకుని భగవంతుడు ముక్తి నిచ్చచ్చుకానీ బాబాలని నమ్మకమని వెళ్ళిన వాళ్ళకి యిహం వరం రెండూ కూడా వుండవని నా నమ్మకం. భగవ ధ్యానంలోనే నీకు ప్రశాంతత లభ్యమవుతుంది. అయినా నీ మనస్సుకి, శరీరానికి తగినంత విశ్రాంతి లేక యిల్లాంటి ఆలోచనలు. ఓ

మాస్తూ అల్లా ఎంతసేపు గడవ గలదుతను? లేస్తే బావుండును. నిన్ను మొన్న నిర్ల లేక ఆమెకి నీ రసంగా వుంది. ఇహ తను కూడా నిద్రపోతే బాగానే వుంటుంది. కానీ తెల్లవారి తను వెళ్లిపోవాలి. మళ్ళీ ఎప్పుడో కలుసు కోవడం. రాత్రి "నేను దొడ్డోమందం చేసుకు పడుకుంటాను కృష్ణా, నీవు లోపల పడుకో!" అంది తను.

"దొడ్డిలో ఒకత్తి నీ ఎల్లా పడుకుంటావు? అరుగుపీచ మా అత్తగారు పడుకుంటారు. అక్కడ పడుకో!" అంది. ఆ మాట! తనకి కోపం వచ్చింది.

"అత్తగారి దగ్గర పక్క వేసుకో!" అంటే తనూ భర్తా పడుకుంటారనేగా. నూటిగా, ఎంత స్పష్టంగా చెప్పింది. మొఖం పక్కకి తిప్పకుని "రోడ్డు మీద పడుకోవడం నాకలి వాటు లేదు" అంది.

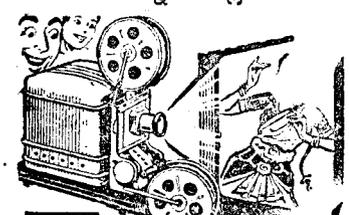
"అదేమిటి మనూ, నేనూ పడుకుంటా మగా నీ దగ్గర. తోవల పుక్క పొస్తూంది కదా అని అవ్వును ఉప్పు ఒక్క ఫాస్ అయిన వేసు కుంటారు. పోనీ మనం కూడా ఆ గదిలోనే పడుకుందాం."

"నాకు సీగు బాబూ. ఫాస్ కోసమని ఆ గదిలోనే ఎల్లా పడుకుంటాం అన్నయ్యగారి ఎదురుగా" అని క్షోట్టివేసింది ఆమె మాటలని. (నక్కగదిలో ఫాస్ తిరుగుతున్నప్పుడు. ఉక్క పొస్తూన్నా మంచంమీద యిద్దరు కడు కోడం కష్టం. ఇంకో పక్కకి వత్తిగిలింది. మనస్సు అధికంగా అలోచించి, నిద్రలేమితో అలసట చెంది నీరసానికొక్కోడు నన్నగా గుండెలో నెప్పి మొదలయింది. గుండె దడదడలాడి పోతూంది. బాధ భరించలేక నన్నగా మూల గడం ముదలుపెట్టింది మనోరంజని. గుండె దడ, నొప్పి ఎక్కువయిపోతున్నాయి అంత కంతకు. దాహంతో గొంతెండిపోతూంది. తనింత బాధపడుతున్నాకృష్ణ వేణీకి మెలకువలేక

35 సం॥ అనుభవం
వరి బీజము ముక్కలు బీజములు
మొదలగు వ్యాధులకు ఆరోగ్యకా
శేకుండా గాఢంబగా బాగుచేయబడును
ఆరోగ్యకా
 గౌలిగూడ నయ బస్ రిపో ఐదులు,
 రామ సుందర్ రోడ్, హైదరాబాద్-12 ఆ.ప్ర
 టెలిఫోన్: 42870 డింబి ఫోన్: 38544

దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి
 పండిత.డి.గోపాలాచార్యులవారి
బీవామృతం
 1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
 (ఛైవట్) లిమిటెడ్
 మదరాసు-17

ప్రపంచంలోకెల్ల అత్యుత్కర్షకమైన
 సినిమా ఆనందాన్ని ఇంటోనే పొందండి

శ్రీ గంగార, హాస్య, స్టంట్లు భయానక వ్యంగ్య
 రంగు చిత్రాలను మరియు తమత తామే కద
 లుచూ నాట్యము చేయు మీ ఆభిమాన
 సినీతారలను మీరు చూచి ఇతరులకు చూపించి
 ఆనందించండి. 4' x 3' సైజు కెమెరాన
 ఎలక్ట్రిక్ లేదా టార్ని సహాయంతో సంతకం,
 ప్రదర్శనలలో సినిమావేసి తాభివ్యవ చేయవచ్చు.
 లేదా ఇంటోనేవలనే ప్రదర్శించి బంధుమిత్రులను
 ఆనంది భరితులను జేయవచ్చు. సూపర్ సెప్టల్
 ప్రొజెక్టర్ వెల రూ. 45/- దీనితో 60
 అడుగుల పీల్స్ స్క్రీను పిలిముల జాబితా
 ఉచితం (సోస్టేబి మరియు స్టాకెంట్ ధర్మలు
 రు. 8/-) ప్రత్యేకం ఇంకా అదనపు పీల్స్
 కావలసే 60 అడుగుల వెల రు 10/-
 త్వరపడండి లేదే అర్హులవ్వండి

AMERICAN HOME CINEMAS
K. Purashah Abbul Kher, DELHI-6.

రానిక నీకోసం సభ

పోవడం చూసి కోపంకూడావచ్చింది మనోరంజ
 నికి. గదిలో మంచినీళ్లు కూడా లేవు. భగవం
 తుడా, ఏం అననై యిది. ఏ అరుగుమీదో
 పడుకున్నా తీరిపోను. తనే అననై తెచ్చి పెట్టు
 కుంది. గట్టిగా మూలిగితే కృష్ణ వేణి లేచిపో
 తుందేమో అని బిగవట్టుకున్నా బాధ అగడం
 లేదు. ఎంతోసేపటికి కృష్ణ వేణికి హఠాత్తుగా
 మెలకువ వచ్చింది. గుండెలు పట్టుకుని బాధ
 పడిపోతూన్న మనోరంజనినిచూసి ఒక్క ఉదు
 టున లేచి కూర్చుంది. "మనూ... ఏమిటి
 ఎందుకు మూలుగుతున్నావు?" అని కంగారు
 పడిపోయింది చీరకొంగు ముఖానికి అడ్డు
 పెట్టుకుని యింతసేపూ భరిస్తూన్న బాధ
 ఒక్కసారి పెల్లుబికింది కృష్ణ వేణి "ఏమైంది
 చెప్పమూ మనూ" అని అడగగా అడగగా
 ఆఖరికి "గుండెల్లో నెప్పి కృష్ణా... అప్పుడే
 చాలాసేపటింది బాధపడుతున్నాను" అంది
 మనూ.

లేవలేదు; అల్లా బాధ ఎంత
 తన్నావో, వుండు. టర్పెం
 సుర్తనా చేస్తా" అని అలమా
 ఆగ్రహం వచ్చి
 పడుకు...

కి సీసా వంః
 గుం... నా చెయ్యి
 చేయి... నే మనూ బా
 లోని అ... నెమ్మదిగా తగ్గిపో
 చెయ్యి... హత్తుకుని నె
 ముద్దు పెట్టుకుంది "కృష్ణా ఏ
 గొంతెండిపోతూంది కాసిని మంచి నీళ్లు
 అంది. కృష్ణ వేణి గబగబాలేచి వంటింటి
 తలుపు తీసి మంచినీళ్లు కూజాలోంచి వంచి
 పంచదారవేసి తీసుకువచ్చి కొద్ది కొద్దిగా
 పట్టింది. మనోరంజని గుటక వెయ్యలేక
 బాధపడుతూనే కొద్దిగా తాగి "ఇంక చాలు"
 అంది.

"తగ్గిందా నోస్పి" ఆదుర్దాగా అడిగింది
 కృష్ణ వేణి మనోరంజనినందిగ్గింతో పడింది.
 "ఏమని చెప్పాలి" తగ్గిందంటే మళ్ళీ నిద్ర
 పోతుంది. లేదంటే మాత్రం ఎంత సేపు
 కూర్చుంటుంది విసుక్కోకుండా.

"ఇండాకటికన్న కొద్దిగా నర్దుకుంది. కానీ
 ఇంకా బాధగానే వుంది" అంది నిర్బంగా.

"తగ్గిపోతుందిలే. నిద్ర పట్టించుకో. ఈ

మంచంమీద యిద్దరం పడుకుంటే యిరుగ్గా
 వుంటుంది. నేను కింద పడుకుంటాను. నీవు
 ఈ దిండు కూడా ఎత్తుగా పెట్టుకుని
 విశాలంగా పడుకో."

"అమ్మయ్యో అనుకున్నంతా అయింది.
 ఈ మంచం మీద సన్నోక్కత్తినే కడుకో
 మంటుంది." అనుకుని కంగారుగా "వద్దు...
 అదే నర్దుకుంటుంది. నువ్వేం కంగారుపడకు.
 నువ్విక్కడే పడుకో" అంది.

"మనూ ... వద్దు. నా మాట విను.
 ఇరుగ్గా పడుకుంటే గుండెల్లో నొప్పి మళ్ళీ
 వస్తుంది. అనలు యా గదిలో వద్దంటే
 వినవు. ఇందులో గాలిరాదు. ఫాన్ వున్న గదిలో
 పడుకుండామంటే సిగ్గు! అరుగుమీద భయం
 అంటావు. చ్చెసినమాట వినవు. నాకనలు
 యిందులో వూపిరాడటంలేదు"

ఒక్కసారి లేచింది మనూ. కృష్ణ వేణిని
 మంచంమీదకి లాగి కూర్చోపెట్టి ఆమె వళ్ళో
 తల పెట్టుకుని పడుకుంది. కృష్ణ వేణికి
 వళ్ళంతా చెమటపోస్తూంది. "భగవంతుడా!
 చెప్పితే వినేరకం కాదు యిది." అనుకుంటూ
 లేచి నిల్చుంది.

"న... పడుకో. నే...

నేనూ... నువ్వు...
 పండి...
 బాధ, అవస...
 గావులగంగావేధించాయి. "తనకీశాస్త్రి
 పిచ్చిగా కట్టిపడయ్యాలనుకుం
 డా. పిచ్చివెనున్న...
 కృష్ణ వేణి కబుర్లు చెప్ప
 చూసి, వస్తూన్న నిద్రని
 కునికాబాధతెచ్చిపెట్టుకుంది. ఆ
 లేపాలనుకుని అభాసుపాలయింది." అని యింకా
 బాధపడుతూ నన్నగా మూలుగుతూ దొర్లుతూ
 తనుకూడా కింద పడుకుని ఓ మూల
 దోమలుకుట్టి చంపేస్తూంటే "భగవంతుడా
 ఎంత నరకంగా వుండీరాత్రి." అని ఏడ్చింది.

ప్రక్క గదిలో మంచం చప్పుడు.
 గాజులు ఝల్లుమన్న సవ్వడి. మనోరంజని
 వూపిరి బిగపెట్టింది. ఎవరో తలుపుకేసి
 వస్తూన్న అడుగుల చప్పుడు. కళ్ళ మూసు
 కుంది. సవ్వడి దగ్గరై తలుపులు వేసిన
 చప్పుడు మళ్ళీ అడుగులు దూరమై
 పోయాయి.

"ఏయ్ జాగ్రత్త"

ఆ గొంతు అతనిదే. నందేహంలేదు మళ్లా ఏ మాటబో వినిపించలేదు. నెమ్మదిగా శ్వాస వదిలింది మనోరంజని తలుపులు వేసినది కృష్ణ అయితే "కిందవడుకున్నావనైనా అడగ లేదు. అవును తనకేం పట్టింది." నిద్రనీ, సుఖాన్నీ దూరం చేసుకునే ఖర్మ తనకేం. హా...సంసారం...నిరకీటలు. ఇప్పుడు ఎక్కడికి పోయిందో విరక్తి. భర్త సమక్షం వినుగు పుట్టి స్నేహితురాలు వుంటే బావుండు ననుకుంది. స్నేహితురాలి పిచ్చి ప్రేమ విసుగెత్తి భర్త కెగిలిలో వరిగిపోయింది." మనోరంజని మనస్సు కాగి పోయింది. అయ్యిందా శాస్త్రి. స్నేహం. ప్రేమ అంటూ రావడం బుద్ధి తక్కువ. ఇంకెప్పుడూ రాకూడదు వచ్చినా కృష్ణ వేణి కావాలన్నా ఆమె దగ్గర వడుకోకూడదు. అసలు రాకపోవడమే మంచిది. అని నెచ్చరించింది ఆమె మనస్సు. కాని బుద్ధిపక్షం అంతరాత్మ వాదాన్ని ఒప్పుకో లేదు. నీమీద నిజమైన ప్రేమ వుంది కృష్ణ వేణికి, నీలాగ తొందరపాలు, అవివేకం లేవు ఆమెకు. నీ మేలుకోరే వెళ్లిపోయింది. అని వెంటింది.

ఇంకెప్పుడూ రావచ్చి, తను పడ
యం

తెల్లవారి లేచి కృష్ణ వేణి పనులు చూసుకుంటూంది. మనోరంజనికి చాలా నీర్మముగా వుంది. అయినా అల్లాగే తూలిపోతూ లేచి వెళ్లి ముఖం కడుక్కుంది. కృష్ణ వేణి ఆమె దగ్గరకి వచ్చి "మనూ... లేచావా కాఫీ తాగుదుగాని రా" అని పిలిచింది. మాట్లాడ కుండా ఆమె వెనుకే వెళ్లి కాఫీ తాగింది. "గుండెల్లో నెప్పే తగ్గిందా? ఎంత పీక్కు పోయిందో ముఖం! కళ్లు ఏర్రగా వాచి పోయాయి." అంది జాలిపడుతూ. "ఇంక తెమలాలి నేను. స్నానంచేసి వస్తా" అంటూ లేచింది మనూ. "ఎక్కడి? యివాళ వెళ్లడానికి వీలులేదు. డాక్టర్ కి చూపిస్తాను. ఇంత నీరసంతో ఎల్లా వెళ్తావు?"

ఇక్కడా? వద్దు ఫరవాలేదు. వెళ్లిపో గలను. మళ్లి తొమ్మిది అయితే నీకు ఆఫీసు టైమవుతుంది. అని గబగబా బాగ్ లోంచి చీర తీసుకుని వెళ్లి స్నానంచేసి వచ్చేసింది - బాగ్ సర్దేసి తను తయారయిపోయింది. చేతిలో బాగ్ పట్టుకుని "వెళ్తాను కృష్ణ" అని గది గుమ్మంలో నుంచుని "అయ్యో... అయ్యో... వెళ్తానండీ" అని చెప్పి బయల్ కృష్ణ వేణి కళ్లు ఆశ్చర్యం కలిగి "మనూ"

వద్దానో. నీవింకా రెండు రోజులుంటానంటే నిజం అనుకున్నాను. నా మీద కోపమా ఎందుకు వెళ్లి పోతున్నావు?" అని అడిగింది.

మనోరంజనికీ దుఃఖం ఆగలేదు. "లేదు కృష్ణా; నీవేం చేయలేదు. రాత్రి బాధ నేను తెచ్చి పెట్టుకున్నదే. నీవెంత ప్రేమగా చూసినా నీ ప్రేమ మరెవరికీ చెందకూడదను కోవడం స్వార్థంకాదు. ఒక పక్క గృహిణిగా, మరో పక్క పుద్వ్యోగినిగా రెట్టింపు బరువు, బాధ్యత మోస్తున్న నిన్ను నీ పనులన్నీ మాని నాతో తిరగాలనుకోవడం నా బుద్ధిహీనత. సాధ్యమైనంత వరకు నీ దగ్గరకివచ్చి నిన్ను బాధ పెట్టకూడదని నిశ్చయించుకున్నాను. వచ్చానా నీవు నన్ను వదిలి వుండడం నేను భరించలేను. వస్తాను కృష్ణా. సెలవు. మనం యిద్దరం వుత్తరాలతోనే తృప్తి పడడం మంచిది. నా గురించి బాధపడకు" అంటూ మెట్టు దిగి వెనక్కి చూడుకుండా వెళ్లి పోతున్న మనోరంజనిని అల్లా నిశ్చేష్టురాలై చూస్తూ నిలబడిపోయింది కృష్ణ వేణి.

రానిక నీ కోసం సఖి... రాదిక వసంత కూసం... పాలు ఆమె చెవుల్లో ప్రతిధ్వనించ

మాసపత్రిక

తొలి పుస్తకం లిపిత్రికలో నిలిచినేషాలు!

సూహాక్కుమారి, జనవరి 1975 కెల:రు 2

సప్లి: ఒక కథను వెళ్లి తిరకు ఎలా అనుభవిస్తారు? అన్ని అంశంపై ప్రముఖ దర్శకుడు శ్రీ. కె. ఎస్. ప్రకాశరావు ధారావాహిక రచన -

పుట్టినరోజు: పుట్టినరోజులు అందరికీ ఉంటాయి. కానీ, రోజులకంటే పుట్టినరోజులు మరింత ప్రత్యేకం. ఎందుకంటే అందరికీ రావు. మీ అభిమాన నటుడు రోజులకంటే పుట్టినరోజు మాత్రమే ప్రత్యేకం. రావు రచన -

కౌత్సినంద్రులంతో కృష్ణ సందలనవార్తలు!

కౌత్సితారలు: ప్రభ, జరినా, జయసుఖ, పద్మప్రియ, జయపుర, సుజాత, సత్యప్రియల పరిచయాల... ఇంకా... ప్రముఖ తారలు వాణిశ్రీ, మంచులల పుట్టెక రధనలు సైక్లమిద్ సందడి ప్రత్యేక చిత్రాలతో బిట్టాపాటి, కెంథిరొ శ్రీమన్మూలనవ్యత ఉట్టిపడే రోజులకంటే కథకులపై కథకులతో, సృజనశ్రీ వల్లంబి, చీకటివెలుగులు అవుట్ కౌత్సిననేషాలు ప్రత్యేక చిత్రాలతో! -

మీ అభిమాన తారల బహు అందమైన వర్ణచిత్రాలు కెంథిరొ శ్రీమన్మూలనవ్యత కలిగి కౌత్సిననేషాల తరంగుల ఆఫ్ సెక్ మంథులతో అందంగా వెలుపడే మాసపత్రిక!

నేడే మీ కేవల మీ స్థానిక ఏజెంటు వద్ద లభిస్తుంది!

దివ్యకామ: సర్కిల్ డివిజన్, మైసూరు, కర్ణాటక ప్రభుత్వం, కర్ణాటక ప్రభుత్వం, 4/8/75, మైసూరు, కర్ణాటక

© Kanaka